

בו, כדי שפל הרהורים
ומתחשבות של הלילה יתכפרות.
אמר כך ישבח בתשובה של
דוד, וממושם זה יבגס אדם
בשעריהם שביהם הפל, והוא
מפתחן המדרגות.

בין שהגיע ליציר אור, שהוא
תחלת תפלה דמיישב, אז כל
אותן המדרגות פותחות שעריהם,
ואז (שיר השירים ו) כתימות עשן
כתוב. מה כתימות עשן של
קטרת עולה, אף כאן היא תפלה,
אלו באלו, שהיא כתימות עשן
שמתחברים ומתקשרים אלו
באלו. שהרי הוא קשור להם
ואומר, כלם אהובים כלם
קדושים וכו'.

אחר כך אהבה רפה, לעלות
ולהתקשר בימין ויחוד של
שמע. ע' גדולה, ד' גדולה,
והימן - ע' ד'. זה שכתוב
(שמואל א-ב) ע' ד' ה' בכם. נושא
אותיות שם במ' פתוחה. לפיה
שם' פתוחה מלך מחתון, שם'
סתומה מלך עליון. נושא
אותיות שם' א'ח, מהצד הזה
שם', ומ这边 הצד זה א'ח.

אמר רב המנוח סבא, כל מי
שழחדר זה בכל יום, שמחה
מוזננת לו מלמעלה מאותיות
אלgo. שם' מצד זה, א'ח מצד
זה. ומצרך אותיות אלו - בסוף
מתخيل ובישר סימן. וסימן -
אשמה, שכתבו (תהלים ק)Anci
אשמה בה. בה מפש. וכך
נמצא בספרו של חנוך.

עוד, יש בו אות ע' גדולה, רמז
לאלו שבעים שמota, סוד של
האבות הקדושים. ישראל ה'
אלינו ה' - אלו ארבעה בתים
של התפלין שמאחד להם (א'ח).
ד' גדולה זה קשור של תפlein
שהיא אחוזה בהם, והוא סוד לחכמים, ולא נמסר לגלוות. ושתמי רצונות יוצאות מצד זה ומצד

בר נש בפרטין דבහונ כלא ואיהו אתקנת דראין.

בין דמי ליאר אור דאייהו שירותא
דצלותא דמיושב, כדין כל אינון דראין
פתחין תרעין וכדין (שיר השירים ו) כתימות עשן
כתיב. מה כתימות עשן דקטורת, סלקא
ומתחראן דראין אלין באליין אוף הכא אייה
צלותא דאייה כתימות עשן דמתחראן
ומתקשראן אלין באליין. דהא אייה מקשר
לזון ואומר, כלם אהובים כלם קדושים וכו'。
ליבור אהבה רפה, לסלקה ולאתקשרא
בימנא ויחודא דשמע. ע' רברא,
ד' רברא. וסימנא ע' ד. הינו דכתיב (שמואל א
ב' ע' ד' בכם. אשთאו אתוון ש"מ במ'
פתוחה. לפי שם' פתוחה מלך מתקאה, מ"מ
סתומה מלך עלאה. אשთאו אתוון ש"מ
א'ח, מהאי סטרא ש"מ, ומהאי סטרא א'ח.
אמר רב המנוח סבא כל מאן דמייחד דא
בכל יומא, חדוה זמין ליה מלעילא
מאתוון אלין. ש"מ מהאי סטרא, א'ח מהאי
סטרא. ומארף אתוון אלין למפרע שרי
ובמיישר סימן. וסימן אשמה דכתיב (תהלים קיד)
אנכי אשמה بي. כי ממש, והכי איתא
בספרא דחנוך.

תו, אית ביה עי' רברא, רמז לאلين שבעין
שםהן רזא דאבחן קדיישין. ישראל ה'
אללינו ה', אלין ארבע בתים דתפלין דחיד
לzon (א'ח). ד' רברא דא קשר של תפליין
דאיהי איחידת בהי, והויא רזא לחכמים ולא
אתמסר לגלאה. ותראי רצועין נפקין מסטרא
דא ומסטרא דא, רזא דתרין ירבין דהאי א'ח